

**UCHWAŁA NR XIX/137/15
RADY MIASTA KOŚCIERZYNA**

z dnia 25 listopada 2015 r.

w sprawie nieuwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego

Działając na podstawie art. 18 ust. 1 w związku z art. 101 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. 2015 r., poz. 1515) Rada Miasta Kościerzyna, na wniosek Przewodniczącego Rady uchwala, co następuje:

§ 1. Rada Miasta Kościerzyna nie uwzględnia wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego poprzez uchylene w całości uchwały Nr XV/108/15 Rady Miasta Kościerzyna z dnia 26 sierpnia 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w północnej części miasta między trakcją kolejową do Chojnic, a trakcją kolejową do Gdyni, oraz granicami miasta oraz powtórzenia procedury podejmowania uchwały.

§ 2. Uchwała podlega doręczeniu Wojewodzie Pomorskiemu oraz osobom wzywającym do usunięcia naruszenia.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Kościerzyna.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Kościerzyna

Teresa Preis

Uzasadnienie

W dniu 29 października 2015 r. do Rady Miasta Kościerzyna wpłynęło wezwanie Jerzego Kujawskiego do usunięcia naruszenia prawa wywołanego uchwałą Nr XV/108/15 z dnia 26 sierpnia 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w północnej części miasta między trakcją kolejową do Chojnic, a trakcją kolejową do Gdyni, oraz granicami miasta oraz powtórzenie procedury podejmowania uchwały.

Wezwanie to należy rozpatrzyć w trybie art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, który stanowi w ust. 1: „Każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałą lub zarządzenie do sądu administracyjnego”.

Po wnikliwym przeanalizowaniu zarzutów zawartych w wezwaniu dotyczącym żądania uchylecia uchwały Nr XV/108/15 Rady Miasta Kościerzyna z dnia 26 sierpnia 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w północnej części miasta między trakcją kolejową do Chojnic, a trakcją kolejową do Gdyni, oraz granicami miasta oraz powtórzenia procedury podejmowania uchwały, Rada Miasta Kościerzyna postanawia wyrazić negatywne stanowisko w przedmiocie uwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia ich interesu prawnego z uwagi na poniższe.

Na wstępie należy wskazać, że uchwalona zmiana planu zgodnie z uchwałą Nr XV/108/15 Rady Miasta Kościerzyna z dnia 26 sierpnia 2015 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w północnej części miasta między trakcją kolejową do Chojnic, a trakcją kolejową do Gdyni oraz granicami miasta dotyczy wyłącznie jak zaznaczono to w tytule uchwały zmiany obowiązującego planu, a wprowadzone tą zmianą ustalenia dotyczą wyłącznie wybranych elementów i terenów obowiązującego dokumentu.

Zgodnie z uchwałą nr XLVIII/378/2013 Rady Miasta Kościerzyna z dnia 25.06.2013 r. o przystąpieniu do opracowania zmiany obowiązującego planu w § 2 wprost określona została problematyka, która została poruszona w zmianie planu. W uchwale intencyjnej stwierdza się, że:

„W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zachodzi konieczność dostosowania nowych rozwiązań układu komunikacyjnego w stosunku do układu przyjętego w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego poprzez korektę przeznaczenia terenów pierwotnie przewidzianych pod układ drogowy oraz pod zabudowę. Wiąże się to z koniecznością dostosowania planu miejscowego do zaplanowanego przebiegu regionalnego węzła komunikacyjnego „Kościerzyna Północ” - połączenie drogi wojewódzkiej nr 214 z drogą krajową nr 20. Przewiduje się również możliwość uwzględnienia wniosków złożonych do obowiązującego planu miejscowego.”

A zatem już w uchwale o przystąpieniu do opracowania zamiany planu Rada Miasta stwierdziła konieczność dostosowania ustaleń obowiązującego planu miejscowego do projektowanych rozwiązań komunikacyjnych w północnym rejonie miasta. Niejako przy okazji tej zmiany dopuszczono możliwość uwzględnienia wniosków złożonych do obowiązującego planu. Nie zakładano jednak, jak pisze skarżący, obligatoryjnego odrzucania wniosków czy uwag, ale z drugiej strony nie można też przyjąć założenia, że wszystkie wnioski czy uwagi miałyby w zmianie planu zostać przyjęte.

Podkreślić, zatem należy, że intencją Rady Miasta nie była całościowa zmiana ustaleń planu miejscowego, ale raczej korekta planu pod kątem planowanej budowy drogi (dla której został sporządzony projekt techniczny) oraz ewentualne uwzględnienie wniosków do obowiązującego planu.

Zgodnie z w/w intencją zawartą w uchwale o przystąpieniu do opracowania planu uchwalona zmiana planu dotyczy tylko wybranych zagadnień, a zasadnicze założenia i ustalenia obowiązującego dokumentu planu pozostają bez zmian.

Zmiana planu została opracowana zgodnie z art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 199 z późn. zm.) i sporządzona w takim samym trybie, w jakim jest uchwalany plan miejscowy tj. na podstawie z art. 17 niniejszej ustawy.

Wszystkie elementy procedury sporządzenia planu wynikające z ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j. t. Dz. U. z 2015 r., poz. 199 z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164 poz. 1587) zostały zachowane.

Potwierdzeniem tego faktu jest uznanie przez Wojewodę Pomorskiego, iż podjęta uchwała jest zgodna z prawem. Nie może, zatem być mowy o naruszeniu trybu sporządzania planu, bowiem uchwała została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego w dniu 29 października 2015 r. i w dniu 13 listopada 2015 r. weszła w życie.

W szczególności, co podkreśla skarżący, nie może być mowy o uchybieniu procedury w odniesieniu do sposobu rozpatrzenia uwag do planu. Zgodnie z art. 17 pkt. 14 burmistrz przekazuje radzie projekt planu miejscowego wraz z listą nieuwzględnionych uwag, o których mowa w art. 17 pkt. 11. cytowanej ustawy Burmistrz, zatem nie przekazuje poszczególnych treści uwag tylko listę uwag nieuwzględnionych. Zgodnie z tym wymogiem Burmistrz Miasta Kościerzyna przekazał Radzie Miasta listę uwag nieuwzględnionych wraz z uzasadnieniem ich odrzucenia.

Należy w tym miejscu zauważyć, że głosowanie nad sposobem rozpatrzenia uwag i dalej uchwaleniem planu przez radę na sesji jest niejako zwińczeniem tego punktu procedury, jak i całej procedury opracowania planu miejscowego. W kontekście zarzutu, że Radni nie posiadali dostatecznej wiedzy o złożonych uwagach, należy wskazać, że każdy radny, zgodnie z §11 ust. 5 Regulaminu Rady Miasta Kościerzyna, otrzymuje co najmniej na 7 dni przed sesją materiały dotyczące planowanej sesji. Lista nieuwzględnionych uwag była radnym znana, co najmniej na tydzień przed sesją. Zatem w razie wątpliwości istniała w tym czasie możliwość zapoznania się z dokumentacją formalno prawną, dotyczącą omawianej zmiany planu, w tym wgląd do poszczególnych uwag zgłoszonych po wyłożeniu planu do publicznego wglądu. Ponadto przed każdą sesją odbywają się posiedzenia komisji stałych Rady Miasta Kościerzyna, na których rozpatrywane są projekty uchwał. Nieuprawnionym jest w związku z tym twierdzenie skarżącego, iż uwagi wniesione do projektu planu wyłożonego do publicznego wglądu nie zostały formalnie przedstawione Radzie Miasta wraz z opinią Burmistrza oraz że sposób rozpatrzenia uwag narusza tryb uchwalenia planu.

Ponadto odnosząc się do poruszonej przez skarżącego kwestii uwag złożonych do zmiany planu miejscowego część z nich, na które powołuje się skarżący, w sensie formalnym w istocie nie odnosiła się wprost do zmiany planu.

W załączniku nr 2 do uchwały Nr XV/108/15 Rady Miasta Kościerzyna z dnia 26 sierpnia 2015 r., zawierającym rozstrzygnięcie w sprawie rozpatrzenia uwag do projektu planu, na wstępie uzasadnienia zwrócono uwagę na powyższy fakt i co do zasady było to podstawą do ich odrzucenia.

Jednak w dalszej części w/w uzasadnienia wskazano również, inne pozaformalne powody ich nieuwzględnienia w zmianie planu, m. in. podkreślono, że:

1) działka nr 48/2, nie miałaby zapewnionego dojazdu, który pozwalałby na jej właściwy podział. To wyznaczony w obowiązującym planie dojazd 03/1.1.KDW (nowe ozn. 03/1.1.KDW) zapewnia tej działce podział na mniejsze działki z odpowiednią obsługą komunikacyjną. Na podobnej zasadzie jak to się stało z dawną działką nr 47, obecnie podzielonej na mniejsze działki o nr 47/1 – 47/9. Konieczne byłoby, zatem wyznaczenie dodatkowego, nieprzewidzianego w uwadze dojazdu;

2) dz. nr 47/7, 47/8 miałyby dojazd z dwóch stron, a dz. nr 47/9 nawet z trzech;

3) wyznaczenie dojazdu w miejscu zaproponowanym w uwagach, wymagałoby od właścicieli działek nr 47/1-47/9, wydzielonych zgodnie z obowiązującym planem miejscowym, ich wtórnego podziału;

4) dojazd przewidziany w uwadze został zaproponowany w taki sposób, że istniejący na dz. nr 46 budynek stałby na granicy linii rozgraniczających tego dojazdu, co jest sprzeczne z przepisami odrębnymi i mógłby stanowić zagrożenie dla użytkowników drogi;

5) zgodnie z ustaleniami § 16 ust. 3) lit. c) obowiązującego planu miejscowego dla terenu 02.MU i dla obszaru oznaczonego odpowiednio na rysunku planu obowiązuje lokalizacja zieleni w formie biogrup tj. zwartych grup drzew i krzewów, gatunków odpowiednich geograficznie i siedliskowo, pełniący funkcje zieleni izolacyjnej o szerokości 10m. Na rysunku planu miejscowego, będącego załącznikiem graficznym nr 1 do w/w uchwały, odpowiednim symbolem oznaczone jest miejsce lokalizacji pasa zieleni, która ma stanowić izolację między planowaną funkcją mieszkaniowo usługową, a istniejącym zakładem produkcyjnym. Załącznik graficzny, w chwili uchwalania obowiązującego planu (nic w tym względzie nie zostało zmienione w zmianie planu) jednoznacznie wskazywał, że miejscem lokalizacji pasa zieleni izolacyjnej jest działka nr 46. W oznaczonym miejscu mają się znaleźć (obowiązkowo) zwarte grupy drzew i krzewów, gatunków odpowiednich geograficznie i siedliskowo, które mają pełnić strefę buforową pomiędzy istniejącą funkcją produkcyjną, a planowanymi terenami mieszkaniowo usługowymi. Na marginesie należy tu podkreślić, że zgodnie z zapisami obowiązującego

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Kościerzyna omawiany teren określony jest, jako obszar zabudowy mieszkaniowo usługowej. To, zatem w celu zachowania istniejącego zakładu przemysłowego i ewentualnej możliwości jego rozwoju wprowadzono odpowiednie zapisy w obowiązującym planie, ale jednocześnie uznając, że powinien on być odizolowany od funkcji mieszkaniowych (wskazanych w studium, jako docelowe dla tego terenu) wprowadzono obowiązek lokalizacji zieleni izolacyjnej w postaci biogrup na granicy działki na której funkcjonuje zakład produkcyjny.

W sensie merytorycznym w/w argumenty były podstawą do nie wprowadzania zamian i zachowania ustaleń obowiązującego planu. Propozycje zawarte w w/w nieuwzględnionych uwagach były m. in. w istocie wątpliwe pod względem ekonomicznym, jak też niewłaściwe pod względem racjonalnego gospodarowania przestrzenią. Ustalenia i rozwiązania przyjęte w obowiązującym planie respektują natomiast podstawowe zasady przy planowaniu zagospodarowania terenu, w tym m. in. wyznaczenie dróg publicznych i dojazdów z jak najpełniejszym poszanowaniem własności prywatnej przy jednoczesnym racjonalnym gospodarowaniu przestrzenią i uwzględnieniu potrzeb interesu publicznego.

Reasumując stwierdza się, że podjęta przez Radę Miasta Kościerzyna uchwała w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w północnej części miasta między trakcją kolejową do Chojnic, a trakcją kolejową do Gdyni oraz granicami miasta nie narusza żadnych zasad sporządzenia planu miejscowego, jak również nie narusza obowiązującego prawa. Nie mają również podstaw twierdzenia, że ustalenia zmiany planu naruszają interes prawny właścicieli terenów objętych planem.

Podkreślić należy, iż na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j. t. Dz. U. z 2015, poz. 199 z późn. zm.) - kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, z wyjątkiem morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej oraz terenów zamkniętych, należy do zadań własnych gminy.

Art. 18 ust. 1 tejże ustawy mówi, że uwagi do projektu planu miejscowego może wnieść każdy, kto kwestionuje ustalenia przyjęte w projekcie planu, wyłożonym do publicznego wglądu, o którym mowa w art. 17 pkt 9.

Jednakże zgodnie z art. 7 w/w ustawy rozstrzygnięcia wójta, burmistrza, prezydenta miasta albo marszałka województwa o nieuwzględnieniu odpowiednio wniosków dotyczących studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, uwag dotyczących projektu tego studium, wniosków dotyczących miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, uwag dotyczących projektu tego planu albo wniosków dotyczących planu zagospodarowania przestrzennego województwa - nie podlegają zaskarżeniu do sądu administracyjnego.

Reasumując należy stwierdzić, że plan w swojej istocie jest narzędziem, które ma narzucać sposób kształtowania zagospodarowania przestrzennego.

Dodatkowo należy stwierdzić jednoznacznie, że zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalenia planu miejscowego zgodne z kierunkami zagospodarowania wyznaczonymi w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości. Tak też dzieje się w przypadku terenów stanowiących własność skarżącego.

Tym samym brak jest podstaw do twierdzenia, iż doszło do naruszenia zasady proporcjonalności oraz równości obywateli wobec prawa.

Odnosząc się do uwagi dotyczącej wzięcia udziału w głosowaniu nad uwagami do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz w głosowaniu nad samą uchwałą członka Rady Miasta, który jest spokrewniony z właścicielem nieruchomości, którego interesu prawnego dotyczyła uchwała wskazać należy, że przepis art. 25a ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1515) stanowi, że radny nie może brać udziału w głosowaniu w radzie ani w komisji, jeżeli dotyczy ono jego interesu prawnego. Przyjąć należy, że pod tym pojęciem należy rozumieć osobisty, konkretny i aktualny prawnie chroniony interes, który może być realizowany na podstawie określonego przepisu, bezpośrednio wiążący się z indywidualnie i prawnie chronioną sytuacją strony. Istnieje on wówczas, gdy istnieje związek o charakterze materialnoprawnym między obowiązującą normą prawa administracyjnego, a sytuacją prawną konkretnego podmiotu prawa, polegającą na tym, że akt stosowania tej normy może mieć wpływ na sytuację tego podmiotu na gruncie administracyjnoprawnym.

Przepis art. 25a cytowanej ustawy o samorządzie gminnym o wyłączeniu radnego od głosowania, dotyczy przypadków, których przedmiotem jest stosunek prawny między jednostką organizacyjną gminy a radnym, w którym stroną dla radnego jest gmina, reprezentowana przez swoje organy. W takiej sytuacji występuje stosunek zewnętrzny, a nie stosunek wewnętrzny radnego, będącego członkiem organu kolektywnego, jakim jest rada.

W orzecznictwie wielokrotnie podkreślano, że mieć interes prawny oznacza ni mniej, ni więcej tylko wskazanie przepisu prawa uprawniającego dany podmiot do wystąpienia z określonym żądaniem w stosunku do organu administracji publicznej. Należy jeszcze raz podkreślić, że poza spełnieniem wymienionych wyżej oczekiwań w stosunku do interesu prawnego musi on być ponadto: osobisty, indywidualny, konkretny i aktualny, a nie tylko potencjalny. Radny nie może więc brać udziału w głosowaniu w sprawach, które dotyczą jego osoby.

W związku z powyższym podniesiony zarzut, jakoby istotnym naruszeniem proceduralnym przy podejmowaniu przedmiotowej uchwały był fakt bliżej nieokreślonego pokrewieństwa przewodniczącej Rady Miasta z właścicielem jednej z działek objętych procedurą zmiany planu jest niezasadny.

Zatem podjęcie powyższej uchwały jest zasadne, ponieważ nie stwierdza się w ustaleniach zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w północnej części miasta między trakcją kolejową do Chojnic, a trakcją kolejową do Gdyni, oraz granicami miasta naruszenia interesu prawnego wzywających, w sposób niedopuszczalny prawem.